

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Α' Σάββατον τοῦ Νοεμβρίου

Ἱερὰ Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τῶν ἰδιαιτέρων Προστατῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Τὸ Σάββατον, 2α Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ., ἐτελέσθη ἡ κοινὴ Σύναξις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Ἡ Ἐγγυῆτρια τῶν Ἀμαρτωλῶν» καὶ τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν Φωτίου Μεγάλου, Γρηγορίου Παλαμᾶ καὶ Μάρ-

κου Εὐγενικοῦ, ὑπὸ τὴν ἰδιαίτεραν προστασία τῶν ὁποίων ἔχει τεθῇ ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις μας Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς.

Απὸ τοῦ ἔτους 2007, ἔχει ἀποφασισθῇ, ὅπως ἡ κοινὴ Αὐτῶν Σύναξις τελῆται πλέον σταθερῶς καὶ αὐτοτελῶς **τὸ πρῶτον Σάββατον τοῦ Νοεμβρίου μηνός.**

Ἐτελέσθη Ἀγρυπνία Εὐχαριστίας στὴν φιλόξενη Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν, τῆς ὁποίας προΐστατο ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐψάλη ἡ εἰδικὴ πλήρης Ἀκολουθία τῆς κοινῆς Συνάξεως τῶν Προστατῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὴν ὁποίαν συνέταξε, Χάριτι Θεοῦ, ὁ πολυσέβαστος Ποιμένας μας.

Συμμετεῖχαν ὁ πολυσέβαστος Ἀρχιμανδρίτης π. Θεοδόσιος, Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης καὶ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, οἱ Αἰδεσμι. π. Ἄγγελος Μουρλᾶς καὶ π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης, ὡς καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτης.

* * *

Στὸ τέλος τῆς ἱερᾶς κατασκευῆς Ἀγρυπνίας, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας,

• **εὐχαρίστησε** γιὰ τὸ δῶρο τῆς Τεραῖς αὐτῆς Ἀγρυπνίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐνισχυμένοι μὲ τὴν προσευχή καὶ τὴν κοινωνία τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, συνεχίζουμε τὴν πορεία μας πρὸς τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Εὐχαριστοῦμε καὶ τὴν Παναγία μας τὴν Ἐγγυήτρια τῶν Ἀμαρτωλῶν, τοὺς Τρεῖς Νέους Τεράρχας, τοὺς στυλοβάτας τῆς Ἐκκλησίας μας, Φώτιο τὸν Μεγάλο, Γρηγόριο Παλαμᾶ καὶ Μᾶρκο τὸν Εὐγενικό, οἱ ὁποῖοι προστατεύουν τὴν Μητρόπολὶ μας, τὴν ὁποῖαν ἱδρυσε, σὲ ἓνα τότε τολμηρό, ἀλλὰ προφητικό βῆμα, ὁ Αἰείμνηστος Μητροπολίτης καὶ Γέροντάς μας. **Ἐβοήθησαν**, μαζὶ μὲ τοὺς Ἁγίους Κυπριανὸ καὶ Ἰουστῖνα καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους νὰ προχωρήσῃ ἡ Μητροπόλις καὶ νὰ ἀποδώσῃ καρπούς.

Τί εἶναι μία Μητρόπολις; **Εἶναι** ἓνα μεγάλο **Νοσοκομεῖο**, τὸ ὁποῖο ἔχει **Παραρτήματα** –τίς Ἑνορίες– στὰ ὁποῖα προσέρχονται οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ θεραπευθοῦν. **Μεγάλη** εὐλογία τὸ ὅτι ὑπάρχουν πνευματικά Νοσοκομεῖα, πνευματικὲς Κλινικὲς, στίς ὁποῖες μπορεῖ κάθε καλοπροαίρετος, ὁ ὁποῖος αἰσθάνεται πληγωμένος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ πάσχει ἀπὸ διάφορα πάθη, τὰ ὁποῖα σκοτίζουν τὸν νοῦ του καὶ δὲν μπορεῖ νὰ γνωρίσῃ τὸν Θεό, νὰ προσέλθῃ καὶ νὰ θεραπευθῇ.

Εὐχαριστοῦμε τὸν Αἰείμνηστο Πατέρα καὶ Μητροπολίτη μας, ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τὴν ἱδρυσι τῆς Μητροπόλεως ἐπέλεξε καλοὺς Τερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔκτοτε ἐργάζονται στὸν μυστικὸ Ἀμπελῶνα, καλοὺς **Ἱατρούς...** **Ε**κεῖνος ἦταν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ **Ἀρχίατρος...**

Ἄς ἀναλογισθοῦμε αὐτὴν τὴν πνευματικὴ προσφορά: πόσοι ἄνθρωποι αὐτὰ τὰ χρόνια θεραπεύθησαν, βρῆκαν τὸν δρόμο τῆς θεώσεως, πέρασαν ἀπὸ τὸ παρὰ φύσιν τῆς ἁμαρτίας στὸ κατὰ φύσιν τῆς δημιουργίας καὶ σιγά-σιγά προχωροῦν –ἄλλοι ἤδη προχώρησαν καὶ εὐρίσκονται στὸ ἄκτιστο Φῶς τῆς Θεότητος– προχωροῦν πρὸς τὸ ὑπὲρ φύσιν... **Αὐτὸ** εἶναι ὁ σκοπὸς μας, νὰ προχωρήσουμε ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἐμπαθείας στὸ Φῶς τῆς θεώσεως, νὰ γίνουμε κατοικητήρια τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἄς εὐχώμεθα καὶ προσευχώμεθα νὰ διατηρηθῇ αὐτὸ τὸ ἔργο καὶ ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ στὸ **Νοσοκομεῖο** αὐτό, στὰ **Θεραπευτήριά** του, καλοὺς **Ἰατρούς**, ἱκανοὺς, ἔμπειρους, γιὰ νὰ ὀδηγοῦν στὴν θεραπεία ὅσους προσέρχονται νὰ ἐξομολογηθοῦν καὶ νὰ καθοδηγηθοῦν.

Δὲν εἶναι αὐτονόητο νὰ ὑπάρχουν αὐτοὶ οἱ καλοὶ **Ἰατροί**, ἡ ἐποχὴ μας εἶναι πολὺ δύσκολη. **Ἡ** Ἐκκλησία δὲν εἶναι μόνο ἓνας ὀργανισμὸς λειτουργιῶν καὶ καλῶν πράξεων, εἶναι κάτι πολὺ βαθύτερο...

Ἄν ὁ Ἱερεὺς δὲν ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ θεραπεύσῃ τὸν ἑαυτὸν του, πῶς θὰ θεραπεύσῃ ὅσους ζητοῦν τὴν βοήθειά του;

Γι' αὐτὸ χρειάζονται οἱ προσευχές μας γιὰ αὐτὸν τὸν ἐν Πνεύματι ἀγίῳ **Ὁργανισμό**, ὥστε νὰ ἀναπαύεται, νὰ ξεκουράζεται, νὰ παρηγορῆται κάθε ψυχὴ, καὶ ἰδίως νὰ θεραπεύεται.

Ἄν ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ θεραπεύῃ, τότε ἔχει ἐκκοσμικευθῇ σὲ ἓναν ὀργανισμό, ὁ ὁποῖος φθείρεται καὶ ὄχι μόνο δὲν βοηθεῖ, ἀλλὰ φθείρει τοὺς ἀνθρώπους...

Γι' αὐτὸ ὑπάρχει ἡ **ἐνστασις**, ἡ ἐν **Χριστῷ ἐνστασις**, τῆς ὁποίας μᾶς ἔδωσαν τὸ δικαίωμα οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ὥστε ὅταν διαπιστώνουμε, ὅτι ἓνα σῶμα φθείρεται ἀπὸ τὴν αἵρεσι καὶ ἄλλα θέματα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν ἐν Χριστῷ ζωῇ, νὰ ὑπάρχει ἡ δυνατότης κανεῖς **νὰ ἀποτειχίζεται**, γιὰ νὰ μὴν συγκαταβυθισθῇ καὶ αὐτὸς μέσα στὸ χάος τῆς ἀποστασίας, τῆς αἵρέσεως καὶ τῆς πολυειδοῦς καὶ εὐπεριστάτου ἀμαρτίας...

Στοὺς ἐσχάτους καιροὺς θὰ σωθῇ ἡ Ὁρθοδοξία μας ἀπὸ Μοναστήρια καὶ μικρὲς Κοινότητες, οἱ ὁποῖες μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ διασώζουν τὴν Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ θὰ βοηθοῦν τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὴν Ἀλήθεια, ἡ ὁποία ἐνσαρκώθηκε στὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας, καὶ ὅπως μᾶς ἀναγγέλει ὁ Χριστὸς μας, ἡ « Ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς » (Ἰωάν, ἡ' 32).

Ἀπὸ τί, ἄρᾳ γε, μᾶς ἐλευθερώνει ἡ Ἀλήθεια; **Μᾶς** ἐλευθερώνει ἀπὸ τὴν πλάνη, τὴν αἵρεσι, ἀπὸ τὰ πάθη, καὶ ἀγιάζει τὴν ὑπαρξί μας μέσω τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, τῆς μετάνοιας, τῆς κοινωνίας τῶν Ἀχράντων Μυτηρίων, καὶ τοῦ γνησίου ἐσωτερικοῦ ἀγῶνος γιὰ τὴν κάθαρσι τῆς καρδιάς...

Σ' αὐτὴ τὴν προοπτική, ἃς προσευχώμεθα νὰ διατηρηθῇ

αὐτὸ τὸ Νοσοκομεῖο μὲ τὰ μικρά του Θεραπευτήρια καὶ νὰ δώσῃ ἡ Παναγία μας, δι' εὐχῶν τοῦ Αἰμινήστου Γέροντός μας, καλοὺς Κληρικοὺς, φωτισμένους Κληρικοὺς, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ πάσχουν τὰ θεῖα θὰ βοηθήσουν καὶ τοὺς ἄλλους πιστοὺς, πρὸς δόξαν Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Αγίου Πνεύματος...

† Γ.Ι.Μ.

* * *

Ἀπολυτίκιον

Παναγίας «Ἡ Ἐγγυήτρια τῶν Ἀμαρτωλῶν»

καὶ τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν

ᾠχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὴν Εἰκόνα Παρθένου, προσκυνοῦμεν ἐν ᾗσμασι, καὶ τὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῶν προμάχων τῆς Πίστεως· Φωτίου τοῦ φωστῆρος τηλαυγοῦς, καὶ θείου Γρηγορίου τοῦ σοφοῦ, καὶ τοῦ Μάρκου ζηλωτοῦ τοῦ Εὐγενικοῦ, πανευλαβῶς κραυγάζοντες· Δόξα τῷ συνδοξάσαντι Ὑμᾶς, δόξα εἰς Σὲ Ἐγγυήτρια, δόξα τῆς Μητροπόλεως ἡμῶν τείχῃ ὁλόφωτα.

